

виждание, не са грижаше за прибирането на храната. Тия полета бѣха така също пусти, като малката долина, и жетвата гниеше на кореня.

Слѣдъ единъ часъ ние са доближихме до селото и нашето внимание бѣше привлечено отъ нѣколко кучета, които са трупаха на единъ хълмъ, издигнатъ надъ селото. Ние са отбихме отъ пътя и като минахме прѣзъ останките на двѣ или три каменни огради и нѣколко градини, хванахме да са приближаваме до кучетата, които, като на забѣлѣжиха, скрдито залаяха и побѣгнаха въ съсѣднйото поле! Изъ най-напредъ азъ не забѣлѣжихъ нищо необикновенно, но коня ми изведнашъ хвана да са стѫписва. Азъ поглѣдахъ надолу и видѣхъ човѣшки черепъ, полускритъ въ трѣвата. Той бѣше съвсѣмъ сухъ и якъ, като да са е тѣркаляль тука три, четири години, — така ревностно бѣха извѣршили кучетата дѣлото си. Прѣзъ нѣколко крачки азъ видѣхъ други черепъ и при него една частъ отъ скелетъ, така също бѣли и изсъхнали. Колкото са искачвахме на горѣ, толкова по-често и по-често виждахме отдѣлни кости, скелети и черепи, но не до тамъ оглозгани, така щото полуисъхналото, полуизмитѣто мѣсо стѫрчение по тѣхъ. Най-сетнѣ ние достигнахме до единъ малакъ мегданъ, дѣто земята бѣше почти равна, само посрѣдата му имаше пукнатина, отъ дѣто са захващаще джлбока долина. Като дойдохме до нея ние нечаканно са спрѣхме, като испуснахме ужасенъ викъ. Подъ самите крака на конете имаше натрупанъ купъ черепи, кости, полуизгнили скелети, парчета мѣсо, сурми косми и откъсаци отъ дрѣхи. Сичко това, обиколено отъ раскошна трѣва, испущаще страшно